DJORDJO ŠMITRAN

Rojen sem bil 23. junija 1954 v vasi Turjak v Bosanski Gradiški, kjer sem po ločitvi staršev tudi živel z očetom in njegovo partnerko na domači kmetiji, oče pa je imel poleg kmetije tudi gostinski lokal. Leta 1968 je pri mojih 13. letih oče umrl, v skrbništvo pa me je vzel njegov brat, ki mi je kasneje tudi omogočil šolanje v Zagrebu, kjer sem obiskoval »Metalski školski centar« Zagreb in zaključil šolanje z izobrazbo avtokleparja.

Leta 1972 sem se po dopolnitvi 18 let vrnil na domačo kmetijo, iz katere pa so očetovi bratje in sestre zaradi potrebe po preživetju prodali vse, kar je bilo možno iz nje prodati. Leto kasneje sem odšel na služenje vojaškega roka v Valjevo, Decembra 1974, mesec po vrnitvi iz vojske, pa sem se prvič poročil. Po rojstvu sina sva se z ženo odločila, da se leta 1977 v iskanju boljših življenjskih pogojev in službe preseliva v Slovenijo. Takoj sem našel zaposlitev v tovarni Tomos, kjer se je nekaj mesecev kasneje zaposlila tudi moja žena. Zatem pa se nama je rodila še hčerka.

Ob pričetku konca Jugoslavije leta 1989 sem kot tehnološki višek izgubil zaposlitev v Tomosu, leto kasneje pa sem se zaposlil čez mejo v Trstu. Po plebiscitu sem takoj oddal prošnjo za slovensko državljanstvo, ki mi je bilo odobreno 29. maja 1991. Štiri leta kasneje sem se zaposlil v Luki Koper, na delovnem mestu vodje z 230 podrejenimi, s katerimi smo izvajali storitev razstavljanja vozil za Poljski trg. To dejavnost je EU leta 2000 prepovedala, zato sem še istega leta ustanovil prvo lastno podjetje. Zagon za to sem našel z novo ženo, s katero sem se po ločitvi od prve leta 1999 tudi poročil, istega leta pa se nama je rodila tudi hčerka Lea.

Podjetje sem zaradi slabih poslovnih rezultatov zaprl dve leti kasneje ter nato ponovno odprl podjetje za izvajanje pristaniških in drugih storitev, ki po devetih letih še vedno uspešno posluje. Zaposlujem 60 delavcev, ki so pri meni redno zaposleni.